

Aanwezig

Voorzitter: E.M. Timmers-van Klink
Griffier: F. Kromhout

Leden: E.J. van Blitterswijk
M.A. Den Boer
E. Bus
I.J. van Dillen
V.C. Janssen
B.M. Kocken
G.J. Kruidhof
E.G. van den Ouweelen
H.C. Pasterkamp
E. Reiding
K. Rosdorff-Molevelt
M.K. Simoons
S.A.S. Spaargaren
P.M. van Teylingen-Roest
T.I.M. van Tongeren
W.E. Tönjann-Levert
S.C. Vogel
J. Vos
N.E.H.W. Zwart-Hendrixx

Alsmede: vele belangstellenden

Verslag: J. Kroondijk

---

1. Opening

De **voorzitter** opent de vergadering en heet alle aanwezigen hartelijk welkom. Zij heeft niets te zeggen gehad over het programma vanavond, noch over de raads-agenda. De griffier zei haar: wacht maar af, het komt wel goed in orde. Dat is niets voor haar, maar bij deze geeft zij het woord aan de griffier.

2. Afscheid burgemeester E.M. Timmers-van Klink

De **griffier** zegt dat dit na negen jaar zijn laatste vergadering is met burgemeester Timmers; een gedenkwaardige dag. Hem is gevraagd de ontslagbrief die door de Koning is verzonden voor te lezen:

"Wij, Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau (etc.), op voordracht van onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 21 mei 2013, gelet op art.61b lid 1 van de Gemeente-

wet, hebben goed gevonden en verstaan aan mevrouw E.M. Timmers-van Klink op haar verzoek miv 1 april 2014 eervol ontslag te verlenen als burgemeester der gemeente Oegstgeest, met dank voor de als zodanig bewezen diensten.

Ondertekend: onze Minister van BZK, de heer Plasterk, Wassenaar 27 mei 2013"

De eerste gast is burgemeester Goedhart van de gemeente Noordwijkerhout. Hij zal namens de Burgemeesterskring Rijn-, Duin- en Bollenstreek het woord tot mevrouw Timmers richten.

Toespraak van de heer Goedhart, burgemeester van Noordwijkerhout

"Het is een hele eer om als eerste het woord te mogen voeren.

Dames en heren, het is aan mevrouw Timmers-van Klink zelf te wijten, dat ik hier vandaag het woord voer namens de Burgemeesterskring. Zij vond het acht jaar geleden nodig, dat ik als nieuwkomer dat klusje van het voorzitterschap zou opknappen en dat deed je dan natuurlijk gewoon als mevrouw Timmers dat zei. Mevrouw Timmers wist toen nog niet, dat het mijn gewoonte zou worden mijn collega's bij hun afscheid wat te relativerend te portretteren. Dat weet ze inmiddels wel maar ze heeft me desondanks al vele malen gezegd, dat ze zich erg op mijn toespraak verheugde. Daarmee komen we meteen op het eerste kenmerk van collega Timmers, namelijk de stiff upper lip. Ze is every inch a lady, ze zal zich nooit laten kennen. De bodem kan bij wijze van spreken door vastgoeddebakels uit de gemeentelijke schatkist geslagen worden, de ambtenaren kunnen een integriteitsonderzoek aan hun broek krijgen, de fracties versplinteren, al je wethouders allemaal tegelijk weggestuurd worden, jezelf kan een motie van wantrouwen een slechte pers ondergaan, men kan van plan zijn om dit prachtige gemeentehuis te verkopen - u merkt, ik verzin maar een variant van het boek Job – maar Els Timmers blijft positief. Al zou ze er de buik van vol hebben, dan zou ze bij wijze van spreken nog eerder een buikoperatie ondergaan dan dat ze er iets van zou laten blijken. Zo'n vrouw zit hier.

Straks wil ze een poosje rust en hoeft ze even helemaal niemand meer te zien. Dus gaat ze naar Venetië. Wat zegt Els Timmers? Niet: "ik hoef even helemaal niemand meer te zien". Nee, ze zegt "ik ga nu naar Venetië om alle verwaarloosde contacten aan te halen. De mensen kunnen in Italië langskomen om bij te praten en van Venetië te genieten". Natuurlijk komt er niemand langs in Venetië.

Hoe word je nou zo iemand? Ik weet eigenlijk niets van haar achtergrond, die is in je neverdampen gehuld, maar ze lijkt iemand die deftig geboren is en van huis uit niet weet dat er ook nog andere dingen zijn dan nette mensen zoals zij. Nou wil het toeval dat alle vrouwelijke burgermeesters rond Leiden uit Schiedam komen of er naartoe zijn gegaan - het eerste is verstandiger. Zo weet ik van mevrouw Driessen van Leiderdorp dat Els van Klink veel broers had en dat zij op het stedelijk gymnasium in Schiedam zat. Mevrouw Driessen, toen nog Jansen, zat echter vijf klassen lager, dus daar worden we verder niet veel wijzer van. Behalve dat ze van die broers natuurlijk wel weerbaar is geworden. En dat je op het gymnasium zat, betekent dat je extreem intelligent bent want dat zijn alle gymnasiasten.

Waarom gaat zo iemand Duits studeren? Er zijn drie redenen om Duits te studeren: de grote denkers, de grote dichters of de steenkolenhandel. Dat laatste komt in Rotterdam voor, niet zozeer in Schiedam, de grote denkers zou een reden kunnen zijn geweest, maar daar is Els te praktisch voor, dus dan moeten het de dichters zijn. We

kunnen dus uit haar studiekeuze afleiden dat ze romantisch is. Dat is voor mij altijd weer verrassend, te ontdekken dat een vrouw romantisch blijkt te zijn. Het wordt echter bevestigd door de keus voor Heidelberg. Is er iets romantischer dan “dein Herz in Heidelberg zu verlieren”? De meeste mensen dromen alleen van zulke romantische dingen, maar collega Timmers is Rotterdams romantisch, dus praktisch en ondernemend. Zij is er gewoon heengegaan. Om dan ondertussen in Leiden naar een studentenfeest te gaan en daar je hart aan Willem Timmers zu verliezen, dat is dan wel weer het andere uiterste. Zo'n rustige en stabiele man, helemaal geen Tristan und Isolde, gewoon iemand om je hele leven in welzijn mee door te brengen. Wel every inch a gentleman, dat was misschien wel de link. Voor ik van Heidelberg wist, dacht ik altijd dat Els van Klink het voorbeeld van een Leidse èle was geweest, maar dat is ze bij nader inzien dus niet. Ze is meer een Heidelbergse èle, die haar Herz in Leiden verloren heeft. In Leiden, niet áán Leiden, dat moet ik hier uitdrukkelijk wel zeggen, daar heeft u natuurlijk nooit aan getwijfeld.

Collega Timmers wilde kinderrechter worden, toen tolk Duits maar die hebben we natuurlijk helemaal niet nodig, dus is ze maar leraar Duits geworden. Er zit iets strengs in haar, een behoefte om orde te houden en om over anderen te beslissen, ook om recht te doen. Dat komt door die broers, dat begrijpt u wel. 15 jaar lang heeft ze Duits gegeven in Rotterdam. Petje af. Dat je er na 15 jaar mee ophoudt, kan ik me bij onderwijs, met al die hervormingen, wel voorstellen. Je ziet wel vaker dat als mensen na 15 jaar met hun eerste baan ophouden, dat ze dan later ook na 15 jaar met hun laatste baan ophouden.

Je hebt openlijk toegegeven dat je liever bestuurder wilde worden dan leraar zijn. “Es gibt ja nichts schöneres auf Erden als Politiker zu werden”. Ik geloof niet dat de VVD zozeer een keuze voor je was, je was gewoon geboren in de VVD, denk ik. Je werd in ieder geval ook meteen als een van ons herkend, dus steile carrière omhoog: vrouwenorganisatie, deelraadslid, DB-lid, voorzitter DB van het VVD-deel van Rotterdam, Kralingen. Dat ging allemaal heel goed en dan moet je weer verder, zo is dat in de politiek.

Veel bestuurders denken dat het burgemeesterschap de bestuurlijke hemel op aarde is. Dat is ook wel zo, maar je moet dan wel als een soort engel boven de politiek gaan zweven. Nou dat was Els Timmers aanvankelijk niet van plan. In het Leidsch Dagblad van 22 juli 1998 zegt ze, dat ze overal voor inzetbaar is en dat ze in ieder geval zeker niet van plan is tot haar 65e in Oegstgeest te blijven. Ronald Mauer heeft dat voor mij in de archieven opgezocht. Uiteindelijk is hij zelf maar weggegaan want hij kreeg wel in de gaten, dat dat met burgemeester Timmers niet meer zou gebeuren. Dat heeft hij niet gezegd hoor, maar het is mij wel duidelijk. Het gerucht gaat overigens dat ze na haar herbenoeming door de lokale partijen gegijzeld is, om te voorkomen dat Jan Franssen Oegstgeest bij Leiden zou voegen. Door die gijzeling is het 'Oegstgeest syndroom' bij haar op gaan treden. Ze is van Oegstgeest gaan houden en zich als de koningin van Oegstgeest gaan gedragen. Dat deed ze perfect. Na de opening van Corpus schijnt Beatrix gezegd te hebben: “nou, ik geloof niet dat ik hier nog nodig ben”. Beetje zuinig van de Majesteit, maar het is wel waar.

Collega Timmers was ook de koningin van de burgemeesters in de streek: queen B. B staat dan voor Burgemeester. Ik weet nog wel dat ze voorzitter van het politiedistrict Duin- en Bollenstreek was. Daar hoorde Oegstgeest toen nog bij. Altijd keurig in het pak en heel ordelijk en streng in het voorzitten van de vergadering. Al de mannelijke

collega's zoemden dan een beetje dienstig om haar heen. En net zo als Beatrix altijd een serieus gesprek, dus je moest altijd wel een beetje voorbereid zijn.

Els, ik kan eigenlijk niet geloven dat je 65 bent, je straalt nog altijd. We zouden je graag behouden, maar ja, als die 15 jaars itch in je zit dan moet het maar. Zo'n unieke collega, we zullen je missen."

De **griffier** geeft aan dat de volgende spreker burgemeester Lenferink van Leiden is. De heer Lenferink is niet fysiek aanwezig, maar wil middels een videoboodschap het volgende tegen burgemeester Timmers zeggen namens de Veiligheidsregio.

Toespraak van de heer Lenferink, burgemeester van Leiden

"En Els, kunnen ze er een beetje mee door? Ze zijn nog maar kort geleden aangeschaft en voor zover ik weet, had je ze nog niet gezien. Altijd het motto: als de schoenen goed zijn dan klopt de rest ook wel. Dus als een man echt mooie schoenen draagt dan zijn zijn woorden minder belangrijk.

Geachte leden van de raad van Oegstgeest, beste Els, ik ben blij met de gelegenheid om vanmiddag een paar woorden te mogen spreken. Ik had dat natuurlijk het liefst in levende lijve gedaan, maar dat lukt niet want op dit moment vlieg ik naar het zuiden voor een korte vakantie. Uiteraard spreek ik nu niet als burgemeester van Leiden; dat ligt allemaal veel te gevoelig in de raad van Oegstgeest. Dus ik heb het niet over jouw inzet voor de fondsenwerving voor de Mariavespers of over de keren dat je in Leiden een koninklijke onderscheiding hebt uitgereikt of dat we dat samen deden in Noordwijk. Nee, ik spreek als voorzitter van de Veiligheidsregio Hollands Midden en ook een beetje als voormalig korpsbeheerder van het op 1 januari 2013 functionerende politiekorps. In deze hoedanigheid heb ik je vele jaren gekend en met genoegen. Je vervulde tal van regionale bestuurlijke functies bij de brandweer, politie en veiligheidsregio. Daarbij stond je altijd pal voor de belangen van Oegstgeest. Ik herinner me nog goed dat je me probeerde te overtuigen, dat mijn snode plan om Oegstgeest en Leiderdorp bij het politiedistrict Leiden te voegen niet verstandig was. Je pleidooi was niet succesvol, maar je deed het met verve. En al geloof ik niet dat Oegstgeest er qua politiezorg op achteruit is gegaan, ik snapte de emotionele kant ervan heel goed. Je stond voor jouw taken op het gebied van de openbare orde en veiligheid en dat is goed. Je gaf ook altijd de juiste adviezen, zoals bij de nieuwe wethouder die wilde weten wat hij eigenlijk moest doen als jij er niet was en er een vliegtuig over Oegstgeest zou neerkomen. Het advies was simpel maar doeltreffend: direct Lenferink bellen.

Je besepte maar al te goed, dat je als burgemeester volstrekt moet kunnen vertrouwen op de hulpverleners op straat. Dat vertrouwen moest je ook tonen, zelfs als je ondanks jouw hoogtevrees het nieuwe gemeentehuis moest openen in een wankel bakje van de ladderwagen van de brandweer. Bang was je wellicht, maar je hoefde het niet te zijn. Je was immers de burgermoeder van de brandweer en ze droegen je op handen, niet zozeer omdat je in de beleving van menig vrijwilliger altijd een brandweerrode jurk droeg – dat was nl. eigenlijk helemaal niet zo – en ook niet omdat je steeds de grote brandweerlaarzen droeg die je bij jouw aantreden had gekregen – die droeg je immers ook nooit – maar vooral omdat je altijd oprechte belangstelling toonde voor de brandweer in het algemeen en de vrijwilligers in het bijzonder. Dat deed je niet alleen tijdens het incident maar ook als je ze bijvoorbeeld tegenkwam tijdens het

boodschappen doen. Je hebt een aantal brandweervrijwilligers getrouwd, maar je stond ook paraat bij heftige persoonlijke gebeurtenissen als een begrafenis. Het meest ingrijpende dat jij hebt moeten meemaken, was denk ik de brand bij Rivierduinen. Drie dodelijke slachtoffers, drie patiënten van Rivierduinen, je was er helemaal kapot van. Els, normaal gesproken kent iedereen je altijd alleen netjes gekleed en gecoiffeerd, al dan niet in een rode jurk. Ook ik ken je niet anders. Voor brandweervrijwilligers, die ook bij nacht en ontij moeten uitrukken, was het in het begin wel een beetje een vreemde gewaarwording als middenin de nacht een opperbevelhebber perfect gekapt en gekleed langskwam. Bij latere incidenten werd dat wel eens wat minder, dan zaten de haren wel wat wilder al bleef je natuurlijk altijd toonbaar als burgemeester, maar je was er in ieder geval altijd.

Ook de politie heeft je altijd als een zeer betrokken burgemeester gezien. Een burgemeester die oprecht begaan is met het wel en wee van de inwoners en ondernemers, die op detailniveau weet wat er speelt, die medeleven toont met slachtoffers als er ernstige dingen gebeuren. Een burgemeester die oprecht blij is als er oplossingen worden bereikt. De werkoverleggen waren altijd prettig en zelfs gezellig. Je kwam snel tot afspraken en als Oegstgeest had gekregen wat zij verdiende, was het altijd tijd voor een mooi verhaal over een vakantie, een droom, een huisje in Italië of over de onwaarschijnlijke snelheid van jouw cabrio, uiteraard alleen op de Duitse autobaan. Bij het terugbrengen van de woninginbraken in Oegstgeest haalde je alles uit de kast. Je nam persoonlijk het voortouw in het organiseren van voorlichtingsbijeenkomsten en veiligheidsavonden over woninginbraken, soms met een heel bijzondere aanpak, zoals de introductie en advisering van ex-inbreker Evert Jansen. Bij de bijzondere inzetstrategieën wil ik een Oegstgeester bushokje niet onvermeld laten, wereldberoemd in de hele regio. Een bushokje dat vrijwel ieder jaar sneuvelde met de jaarwisseling. Je maakte er een persoonlijk punt van door er destijds samen met wijkagent Zijlstra in te gaan zitten. Alleen bleef je niet lang genoeg zitten. Formeel blijkt het probleem echter toch opgelost; de laatste jaren houdt het bushokje toch stand. Als andere voorbeeld van jouw betrokkenheid wil ik de kinderbevrijdingsmarkt noemen. Die dreigde aan zijn eigen succes tenonder te gaan, niet door de grote hoeveelheid jeugdige deelnemers maar door die dekselse handelaren, die volgens een heel persoonlijk ooggetuigenverslag van jouw zelf 's morgens heel vroeg de hele kindermarkt in beslag namen. Die handelaren werden voor eens en altijd een halt toegeroepen. Er komen nu veel positieve reacties binnen van deelnemers en de bevolking.

Beste Els, nu ga je dan. Dank voor alles. We zullen je echt missen in veiligheidsland. Ik wens je voor vandaag een prachtig afscheid en verder alle goeds."

De **griffier** meldt dat deze videoboodschap aan de burgemeester zal worden overhandigd. De volgende spreker is mevrouw Tönjann.

Toespraak van mevrouw Tönjann, loco-burgemeester

"Nou Els, daar zit je dan. En ik dacht: ik heb twee sprekers voor me, dus als het allemaal al verteld is dan heb ik in ieder geval nog wat leuke foto's hier en daar om het in te kleuren. Het spijt me dames en heren als ik misschien een aantal dingen vertel die u misschien al heeft gehoord, maar het is niet minder gemeend.

Edelachtbare, lieve Els, het is voor mij een grote eer om jou, namens het college, op deze laatste werkdag te mogen toespreken. En ik kan je zeggen dat ik het best een beetje spannend vind om hier voor jou te spreken, gegeven je enorme ervaring op dit vlak.

Els, na een fantastische feestweek is het 'moment suprême' aangebroken: je daadwerkelijke afscheid, waarvan je al een jaar wist dat deze zou komen. Ben je er klaar voor? Graag blik ik terug op jouw imposante burgemeesterscarrière hier in Oegstgeest. Maar ik ga eerst terug naar de periode daarvoor: je studeerde Duits in Heidelberg, want je wilde tolk worden. Dit liep echter anders nadat je - op een studentenfeestje in Leiden - Tim Timmers tegenkwam. Het was liefde op het eerste gezicht en zo sterk, dat ook jij in Leiden ging studeren. Na jullie studie gingen jullie twee jaar naar Curaçao om vervolgens in Rotterdam neer te strijken. Daar werd jij lerares Duits op het Montessori Lyceum. Maar jouw ambities reikten verder. Je wilde bestuurder worden. Je werd lid van de VVD en al snel gevraagd als voorzitter van de vrouwen VVD-afdeling Rotterdam. In diezelfde periode, we praten over eind jaren tachtig, werd je gekozen in de deelgemeenteraad Kralingen. Er werd toen een heuse coup gepleegd. Ondanks het feit dat de PvdA 9 van de 19 zetels had, werden zij door VVD, CDA en D66 in hun hok gezet. Dat het tijdens de onderhandeling snel schakelen was, kwam mede door jouw goede relatie met het CDA van toen. Want wie was toen namens het CDA de onderhandelaar: Tim Timmers. In 1994 werd je tot deelraadvoorzitter van Kralingen-Crooswijk gekozen, een gebied waar zo'n 55.000 mensen wonen. Een rol die vergelijkbaar is met die van burgemeester. Het was deze rol waardoor jij ambities kreeg om een echte burgemeester te worden. Bij je tweede sollicitatie was het al raak; uit 20 kandidaten voor het burgemeesterschap in Oegstgeest werd jij gekozen. En dat dit een goede keuze is geweest, blijkt wel uit het feit dat je het hier maar liefst 15,5 jaar hebt volgehouden. In november 1998 werd jij geïnstalleerd als burgemeester van Oegstgeest. Je was de 13e burgemeester en de eerste vrouwelijke van dit dorp. Bij jouw installatie gaf je al aan, dat je als benoemde burgemeester boven de partijen zou staan en geen politieke uitspraken zou doen. En daar hebben we je dan ook nooit op kunnen betrappen. Je roemde destijds al Oegstgeest als goede ankerplaats, iets dat ik onlangs weer terug las in een interview met jou, want je bent nu van plan om in Oegstgeest te blijven wonen.

Jouw 15,5 jaar burgemeesterschap kenmerkt zich ondermeer door veel veranderingen. Je hebt maar liefst vier verkiezingen meegemaakt en met deze raad meegeteld vijf verschillende raadssamenstellingen mogen voorzitten. Je hebt leiding gegeven aan vijf colleges. Tijdens jouw eerste raadsperiode als burgemeester begon je meteen met een bijzonder college, omdat op de eenmansfractie van D66 na alle partijen uit de raad in het college waren vertegenwoordigd. In deze periode wisselde het college ook nog een aantal keren van personen; een vrij onrustige start zullen we maar zeggen. En of dit nog niet genoeg was, kwam er ook een nieuwe gemeentesecretaris, Ronald Mauer.

Ook in je tweede periode was er verandering en tumult. Halverwege vertrok Heleen Steens, die werd vervangen door Gé Eegdeman en een paar maanden daarna vond alweer de volgende wisseling plaats: Progressief Oegstgeest stapte na het aftreden van Rianne Meester uit de coalitie en deed VVD'er Eric Mackay zijn intrede. Toch was dit misschien wel jouw leukste periode als voorzitter van de raad, want je hebt gevoel voor humor en houdt van harmonie en goede omgangsvormen. Het was de raadsperiode van de drie musketiers. Drie jonge, aantrekkelijke (althans dat vonden ze toen

zelf) mannelijke fractievoorzitters die het heel goed met elkaar konden vinden en op een prettige manier de degens met elkaar kruisten. Niels van Weeren van LO, Geert Klaver van PrO en Matthijs Huizing van de VVD leken af en toe kwajongens die jij soms tot de orde moest roepen. Jouw ervaring als lerares kwam toen goed van pas. Er was toen een heel goede sfeer in de raad en er is veel bereikt. Els, jij genoot hier zichtbaar van. Zoals gezegd, je bent immers een harmonieus ingesteld persoon die in zo'n sfeer het beste gedijt.

In 2006 kreeg je opnieuw te maken met een nieuwe raad en een nieuw college maar het werd een periode van relatieve rust. Dit college heeft de rit voltallig uitgezeten en Ronald Mauer was nog steeds de gemeentesecretaris. Een gemeentesecretaris die in het gemeentehuis beroemd werd om zijn kerstconferenties, die hij tijdens de jaarlijkse personeelsbijeenkomst opvoerde. Jij kon het heel goed met hem vinden en daardoor goed met hem samenwerken. Jullie deden veel samen. Als jullie samen in Oegstgeest een jubilaris gingen bezoeken dan wist jij altijd wel de weg te vinden, althans dat dacht je. In jouw bolide was immers al een TOM-TOM geïnstalleerd terwijl Ronald het nog moest doen met een papieren plattegrond van Oegstgeest. Samen stoven jullie weg bij het gemeentehuis onder het mom: wie is er het eerste bij de jubilaris? Het was een heuse wedstrijd. Nou diegene die meestal het eerst op de plek van bestemming was, was Ronald Mauer. Dan had jij altijd wel een smoes in de trant van: "sorry Ronald, de weg was opeens afgesloten" of "ja, sorry er zat iemand voor mij en die reed als een slak".

Els, dan kom ik nu bij jouw laatste periode als voorzitter van de raad en het college. Dit is zeker niet de gemakkelijkste periode geweest. En ik kan het weten. Twee colleges in vier jaar. Behalve jijzelf zaten Lia de Ridder en Betty van Oortmerssen namens PrO en Eric Mackay en ikzelf namens de VVD in het college. 80% vrouwen dus. Hiermee hebben we zelfs de landelijke televisie gehaald. Helaas verliep de samenwerking binnen dit college nogal stroef. Of dit kwam door het overschot aan vrouwen kan ik moeilijk zeggen, wel dat dit voor jou en mij, en mijn oud-collega's een persoonlijk dieptepunt is geweest. De harde woorden van zowel coalitie- als oppositiefracties maakten, dat wij als college in najaar 2012 besloten af te treden nog voordat de begrotingsbehandeling was begonnen. Dit betekende nieuwe onderhandelingen voor een nieuw college, waarin Johanna Haanstra van PrO en Jos Roeffen namens LO en ikzelf mochten plaatsnemen. In deze laatste periode kwam er, na het vertrek van Ronald Mauer en een interim gemeentesecretaris, onze huidige gemeentesecretaris Wim van Tuijl. Hij wist de reorganisatie weer op koers te krijgen met als resultaat een nieuw fris managementteam en een nieuwe manier van werken. Kortom, heel veel veranderingen in vier jaar tijd.

En nu een nieuwe episode. Het is natuurlijk niemand in deze zaal ontgaan, dat er gisteren een nieuwe raad is geïnstalleerd. De laatste installatie door en van Els als burgemeester. Bijzonder dat u, raadsleden, nog geen dag later aan deze tafel zit en het afscheid van onze burgemeester meemaakt.

Genoeg nu over collegesamenstellingen, terug naar jou Els. Els, jouw burgemeesterschap in Oegstgeest kende veel hoogtepunten, maar heeft ook een aantal minder leuke zaken met zich meegebracht. Bij een afscheid horen ook deze genoemd te worden, maar wees gerust Els, het zijn er gelukkig maar weinig. Voor jou en de personeelsleden die erbij waren, is de brand in 2012 in de GGZ-kliniek hier om de hoek een zware tijd geweest. Er waren dodelijke slachtoffers te betreuren en er volgde een onderzoek naar de oorzaak van de brand. Het mag gezegd worden, dat jij hier jouw rol als bur-

germoeder en portefeuillehouder openbare orde en veiligheid toen uitstekend hebt vervuld. Ook speelden de afgelopen jaren twee integriteitkwesities, die jou niet in de koude kleren zijn gaan zitten. Ambtenaren werden in de pers aangevallen en dat heeft jou enorm geraakt. In een kleine organisatie als Oegstgeest ken je immers iedereen en dat hardwerkende mensen werden aangevallen zonder zich te kunnen verdedigen, vond jij niet fair en raakte jou diep. En wat te denken van de rel over jouw kleding tijdens het ASC debat; rood en zwart vind jij toch gewoon een mooie combinatie? Binnen de organisatie heb je ook diverse reorganisaties meegemaakt, die niet altijd heel makkelijk verliepen. Jij stond echter altijd klaar voor het personeel. Jij bood hen een schouder om op uit te huilen, een luisterend oor en gaf hen advies. En jij bent niet alleen voor het personeel heel toegankelijk, maar zeker ook voor de burgers van Oegstgeest. Of het een 100-jarige is, een school- of wijkbezoek of het betrekken van de burger bij de toekomstvisie voor Oegstgeest: jij luistert aandachtig en hebt oprechte interesse in het verhaal van jouw burgers. Een meer dan uitstekende eigenschap. Maar ook voor raadsleden had je oog. Als dat nodig was, nam je ze bij de hand of in bescherming. Ik vergeet nooit dat ik tijdens mijn eerste raadsvergadering in april 2004 in mijn eentje de VVD-fractie vertegenwoordigde. Mijn drie collega's waren om uiteenlopende redenen niet aanwezig. Ik vond dat natuurlijk maar niets. Gelukkig had jij oog voor mijn nieuwe, onzekere situatie en draaide je de spreekvolgorde zo, dat ik niet als eerste het woord hoefde te voeren. Nogmaals dank hiervoor.

Tijdens jouw ambtsperiode zijn er veel zaken tot stand gekomen. Uiteraard niet zonder slag of stoot, want dat schijnt niet te kunnen in Oegstgeest. Er zijn twee hele mooie nieuwbouwwijken in Oegstgeest herrezen: Poelgeest en Nieuw-Rhijngest, beide aan het water. Deze grote projecten gaven wel de nodige commotie binnen en buiten het gemeentehuis. Ze veroorzaakten ook financiële en politieke issues, waar jij de handen aan vol hebt gehad. Gemeenteraad en inwoners van Oegstgeest, iedereen had wel ergens een mening over als het over deze wijken ging (niet alleen over nieuwbouwwijken overigens). Poelgeest is nu zo goed als gereed en ook Nieuw-Rhijngest en de verkoop van de huizen in Oegstgeest aan de Rijn gaat de goede kant op. Iets waar jij en wij binnen dit huis heel blij mee zijn. Een ander hoogtepunt voor jou was de vestiging van Corpus in Oegstgeest. Ongetwijfeld kijk je met veel plezier en trots terug op de opening door Koningin Beatrix. Ik hoorde dat alle aanwezigen hun ogen uitkeken toen jij de Koningin welkom heette; je zag er oogverblindend uit. Men sprak zelfs over twee koninginnen. Een koningin der Nederlanden en een koningin van Oegstgeest. En niet alleen toen, maar het mag gezegd worden - en als vrouw kan ik het zeggen - jij ziet er altijd prachtig uit; verzorgd en smaakvol, altijd een kleurige en keurige outfit, bij voorkeur met bijpassende hoed. Waar ik er gelukkig soms een van mocht lenen. Koninginnedag, nu Koningsdag, de bijbehorende lintjesregen, het op bezoek gaan bij de inwoners van Oegstgeest of zelfs de intocht van Sinterklaas vond je niet alleen bijzonder leuk om te doen omdat je dan echt onder de mensen kwam, maar zeker ook omdat je dan weer een nieuwe creatie kon dragen. De portefeuille representatie en externe betrekkingen kon door niemand beter worden ingevuld dan door jou. Om nog maar te zwijgen over jouw fotogeniekheid, waar we het oogverblindende resultaat hier tijdens de speech van kunnen zien.

Els, je hebt Oegstgeest uitstekend vertegenwoordigd, je hebt Oegstgeest duidelijk op de kaart gezet, zowel binnen de regio als daarbuiten. Je hebt de - voor Oegstgeest zo kenmerkende - Oegstgeester dakpan weer teruggebracht in ons dorp. En jouw voor-

liefde voor archeologie en cultuur hebben ervoor gezorgd, dat er nu zelfs een cultuurfonds in het leven is geroepen waarvan jij beschermvrouwe bent. Nee hoor dames en heren, Oegstgeest heeft geen citymanager nodig gehad; wij hadden Els Timmers.

Els, je excelleert in gevoel voor protocol en sfeer, en je weet altijd heel goed in te schatten wat goed past bij welke gelegenheid: je doet de dingen vanuit je hart. Zo zijn er veel evenementen waarvoor jij je hebt ingezet, weer helemaal tot bloei gekomen, zoals Koningsdag met de Aubade bij het gemeentehuis. Waar dan de geridderden nog eens extra in het zonnetje worden gezet. De activiteiten op de Hofdijck, zoals de bandenrace en de dorpsborrel met een optreden van een band. Ook 5 mei is onder jouw bewind uitgegroeid tot een hoogtepunt. Evenementen voor alle Oegstgeestenaren die voor verbinding zorgen. Als klap op de vuurpijl heb je Oegstgeest en jezelf de (bijna) mooiste onderscheiding gegeven die een dorp kan krijgen: Oegstgeest is de beste woonplaats van Nederland. En dat is mede te danken aan jouw enorme inzet en enthousiasme voor ons mooie dorp. Dit heb je meer dan uitstekend gedaan. Els, jij hebt hier de afgelopen 15 jaar als burgemeester een onvoorstelbaar belangrijke rol in gehad, door Oegstgeest te laten zijn wat het nu is. Daar zijn we trots op en daar zijn we jou heel dankbaar voor.

Els, bedankt voor alle fijne jaren in Oegstgeest. Bedankt dat jij onze burgemeester was. Bedankt voor je inzet, openheid, betrokkenheid en humor. We zullen jou en je schaterlach hier in het gemeentehuis enorm gaan missen en we wensen jou en je gezin alle goeds. Geniet de komende maanden van Venetië en van je Tim. En daarna weer terug naar Oegstgeest.

Namens het college en de raad overhandig ik jou het traditionele cadeau: de kristallen schaal waarvan jijzelf er talloze hebt uitgereikt."

(Muzikaal intermezzo)

De **griffier** geeft vervolgens het woord aan mevrouw Van Teylingen.

Toespraak van mevrouw Van Teylingen, plaatsvervangend raadsvoorzitter

"Ik zal nog een korte reactie geven want er is al heel veel gezegd.

Beste Els, de laatste weken waren heel intens, er is veel gebeurd. De verkiezingen zijn geweest, we hebben afscheid genomen van de oude raad, de nieuwe raad is gisteren geïnstalleerd en zit nu voor jou. En voor jou waren tal van feestelijkheden georganiseerd in het dorp. Je bent onthaald door de winkeliers, er was een muziekfestival in kasteel Oud-Poelgeest, aandacht voor de historie in het Oude Raadhuis en van alles en nog wat. En dat met de zon erbij; hoe kon het feestelijker.

En nu jouw vertrek als voorzitter van de gemeenteraad. Ik neem aan dat het je toch heel wat doet. Als plaatsvervangend voorzitter heb ik de eer jou toe te spreken namens die raad. Diverse fractievoorzitters deden dat ook al tijdens de afscheidsraad van afgelopen dinsdag 27 maart. Ikzelf heb jou nu acht jaar meegemaakt in de raad, mede vanuit die ervaring spreek ik nu.

Jij bent de eerste vrouwelijke burgemeester van Oegstgeest geweest. Dat was weer eens iets anders na alle heren. Ik moet zeggen: wij hebben het gewaardeerd. Zoals al werd gezegd, je bekleedde die functie met verve. Enthousiast, goed gekleed, stralende lach, kortom charmant. Een uitdaging voor onze nieuwe burgemeester.

Buiten het gemeentehuis werd je gezien in allerlei situaties: op Koninginnedag op het bordes van het gemeentehuis, met bloemen op huisbezoek in feestelijke situaties, ontvangst van Sinterklaas in weer en wind, langs het kanaal, ik zie je nog daar in een grote dikke bontjas, een arm om de schouder bij ziekte of verdriet. We weten allemaal nog van de brand met fatale afloop bij Rivierduinen, het is al eerder aan de orde geweest, dat heeft indruk gemaakt. Zoiets komt gelukkig niet vaak voor. Het was een zwarte bladzijde in de periode dat jij burgemeester was. Ik kan eindeloos doorgaan. Jij genoot zichtbaar van die activiteiten buitenshuis. En ze werden duidelijk gewaardeerd. De begrippen 'burgermoeder' en 'onze koningin' worden vaak en ook vandaag weer met liefde uitgesproken.

Ik wil even kort ingaan op een paar onderwerpen die van jou veel inzet hebben gekregen: veiligheid, integriteit en de raad. Veiligheid was jouw onderwerp. Jij was zeer betrokken bij alles wat hiermee te maken had. Jij hebt hart voor de brandweer. Jij gaf het team, met veel vrijwilligers, de aandacht die nodig is voor dit belangrijke werk. Zo ontstond tussen brandweer en jou een hele goede band. Het is daarom ook dat de brandweer jou graag (vandaag) nog een laatste ronde als burgemeester door het dorp liet maken, in een prachtige historische brandweerauto. Jij had daarnaast bijzondere aandacht voor de gemeentelijke opsporingsambtenaren. Ook zij doen, met de politie, belangrijk werk op de achtergrond. Jij bracht hun inzet en resultaat graag onder de aandacht van de raad. Integriteit is een actueel onderwerp. Integriteit hoort bij een betrouwbaar bestuur, en daar hechten jij en de gemeenteraad veel waarde aan. Dit onderwerp is door jou ruim op de agenda van de raad gezet en het zal zeker onder de aandacht van de raad blijven.

En dan de gemeenteraad. De raad van Oegstgeest, zowel de oude als zeker ook de nieuwe, bestaat uit 19 personen met allemaal eigen meningen, eigenwijze mensen. Zij zijn soms lastig maar wel erg betrokken. Veel onderwerpen zijn langsgekomen. Veel zware situaties zijn aan de orde geweest. Lange avonden, terugkomdagen, invoer spreektijden. Toch werd er ook regelmatig gelachen, vooral ook om onszelf. Ik zie nog voor me hoe erg laat in de avond, met nog enkele onderwerpen te gaan en voor sommigen geen spreektijd meer, handel daarin ging ontstaan. Hoe later op de avond, hoe meer creativiteit. Een hele klus om de besluitvorming goed te laten lopen. En dat nog in een goede sfeer. Ga daar maar aanstaan. We weten en hebben zelf ervaren hoe lastig dat kan zijn. Wij als raad waarderen jouw inspanningen voor de gemeenschap in Oegstgeest zeer. Wij hebben ervaren dat jij ook in moeilijke tijden niet gauw van wijken weet maar jouw taak gewoon wilde vervullen, ook al speelde er op de achtergrond veel meer. Onze dank daarvoor. Wij danken je ook voor jouw inspanningen om de raadsleden meer tot een team te smeden, door hen aan het begin van elke raadsperiode bij jou thuis uit te nodigen voor een etentje, vaak met een thema daarbij, met soms grote gevolgen voor de grasmat en je oorspronkelijk witte kleed binnen.

De recente keuze van Oegstgeest als beste woongemeente van Nederland is een mooi afscheidscadeau. Als raad wilden wij daar nog iets aan toevoegen, een bloesem boom, een prunus virginiana shubert. Gisteren heb jij hem zelf mogen planten. In overleg met de afdeling Beheer Openbare Ruimte werd gekozen voor een plek in het plantsoen in de Prins Bernhardlaan waar ooit al een boom heeft gestaan. Nu kan iedereen ervan genieten en heeft hij de ruimte uit te groeien tot een jaarlijks terugkerende bloesempracht. Wij hebben inmiddels begrepen dat ook de omwonenden zeer blij zijn met dit geschenk aan jou.

Tenslotte: Els, wij hopen dat jij overwegend goede herinneringen zult bewaren aan jouw bestuursperiode in Oegstgeest. Dat we jou, na je Italiaanse avontuur dat binnenkort van start gaat, samen met Tim nog vaak in goede gezondheid mogen ontmoeten."

Toespraak burgemeester Timmers

"Dames en heren, het is u bijna gelukt. Els Timmers is sprakeloos, bijna. Ik ben niet zo makkelijk te verslaan. Het begon al een aantal dagen geleden en nu vanmiddag ingehaald door deze mooie band of liberation, in die gave oude – van 1960 geloof ik – brandweerauto; ik vind dat heerlijk. Dat komt door die broers van mij, die liefde voor auto's, zij hebben dat er bij mij ingebracht. Ik vind het onvoorstelbaar, de mooie toespraken, de vele cadeaus, de bloemen, wijn, boeken, kaarten met luie stoelen, de vele afscheidsevenementen, allemaal interviews, cultuurfonds. Ik moet zeggen: een mooier afscheid kan een burgemeester zich niet wensen.

Bij de laatste raadsvergadering van de vorige raad vergeleek een fractievoorzitter het burgemeesterschap met een kubus. Een kubus heeft zes kanten. Ik vond dit een zo mooie metafoor en ik zal hem dan nu ook als leidraad van mijn speech gebruiken. Ik heb wel toestemming aan hem gevraagd en hij zei: ja, dat mag, ik heb hem ook eerlijk gejat.

15,5 jaar mocht ik uw burgemeester zijn en ik vond het een eer. Ik ben er trots op dat het juist deze mooie gemeente is. Twee jaar geleden uitgeroepen tot beste gemeente van Zuid-Holland en nu tot beste woongemeente van Nederland. Ik moet zeggen: voor mijn opvolger ligt nu de schone taak om de beste gemeente van de Benelux te worden; laten we niet zeggen van heel Europa maar de Benelux. Om zo'n gemeente naar buiten toe te vertegenwoordigen, dat is niet moeilijk want tegenover elke negatieve opmerking kan je een positieve brengen. Hoewel, ik moet dat wel toegeven, we zijn niet altijd de makkelijkste in de regio. We zijn eigenzinnig, veeleisend, controlerend en niet zo gauw tevreden. Dat is nu eenmaal de aard van de gemeente, van de inwoners. Grotendeels forensengemeente, hoog opgeleid, en de weerspiegeling daarvan is zichtbaar in de samenstelling van de raad. Het type raad, moet ik ook toegeven, dat ik gewend was in Kralingen. Ik zie daar collega's uit Kralingen aanwezig en zij kunnen dat alleen maar beamen. Ik heb in acht gemeenteraden mogen acteren, waarvan zeven als voorzitter. Elke raad was anders, maar met een grote gemene deler de wens om de wijken en de gemeente beter, bewoonbaarder en veiliger te maken. Als je dat als uitgangspunt neemt dan kun je de afzonderlijke raadsleden en hun beweegredenen om voor of tegen een besluit te zijn, beter begrijpen. Trouwens, niet iedereen heeft hetzelfde vertrekpunt en dezelfde visie. Mij moet wel van het hart, dat door de huidige Kieswet het een stuk lastiger geworden is om juist die grootste gemene deler te vinden. Ik pleit voor een aanpassing van de Kieswet door ophoging van de kiesdrempel, zoals bijv. in Duitsland 5% of zelfs in Zweden 10%. In mijn ogen gaat dat versplintering en dus onnodige vergadertijd en smakeloze compromissen tegen. Ik hoorde van een raad met 21 leden en 17 partijen; dat is toch bijna niet te besturen. En elke partij wil gewoon over vier jaar verder en moet zijn achterban tevreden stellen. Hoe gaat dan het college van zo'n gemeente eruit zien? De invoering van de Wet Dualisering Gemeentebesturen in 2002 heeft verandering gebracht in de verhouding van de raad en het college van b&w. Was de raad voordien het algemeen bestuur van de gemeente en het college dagelijks bestuur, nu kreeg de raad vooral kaderstellende en

controleerende taken, met een eigen adviseur en ondersteuner, de griffier. Rekenkamers werden verplicht gesteld en het recht van onderzoek van de raad in de vorm van een raadsenquête werd wettelijk verankerd. Een enorme verandering, niet in het minst voor de wethouders. Voorheen onderdeel van de raad, meestemmend, vaak ook aanwezig bij de fractievergadering, hiërarchisch onder de raad, werden zij nu op afstand gezet, gecontroleerd, bevraagd, weliswaar met eigen bevoegdheden, en nevensgeschikt. De beloning van een langdurig raadslidmaatschap met een wethouderszetel is niet meer van deze tijd. Er worden andere vaardigheden verlangd. Voor mij burgemeester een interessante tijd. Het monisme was voor de wethouder gemakkelijker: gewoon meestemmen met je fractie, de coalitie sloot de gelederen en het college kon op die manier unaniem een besluit nemen. Na 2002 eerst de overgangstijd, met vaak wethouders en raadsleden van de oude stempel. Zij moesten duidelijk hun weg nog vinden. Het leidde tot behoorlijke discussies in het college. De navelstreng met de raad was doorgeknipt en wethouders wisten soms niet meer of zij op de steun van hun oorspronkelijke eigen fractie of coalitie konden rekenen. Colleges waren meer als team op elkaar aangewezen. Vooral in het begin was het aantal wethouders dat op moest stappen in Nederland, groot. Ik heb het altijd een persoonlijk drama gevonden als een wethouder weg moest. Iemand die zich zo inzet en door wat voor oorzaak ook zijn portefeuille moet inleveren, is een persoonlijk drama. De politiek is daarin harder geworden, meer op afrekenbasis. Bij de burgemeester ligt dan weer de schone taak om van het college een goed team te maken en de kwaliteit van de besluitvorming te bewaken. Het vreemde van deze hele constructie is, dat de burgemeester geen zeggenschap heeft bij de keuze van de wethouders en dus niet kan toetsen of de wethouders wel een team of een eenheid willen of kunnen zijn. Elke vier jaar weer is dat een verrassing. Ik moet zeggen: ik heb de afgelopen 27 jaar meestal geluk gehad. Eigenlijk is de enige constante factor in de gemeente de gemeentesecretaris. Vaak wordt de relatie burgemeester en secretaris gevisualiseerd door een tandem: samen op weg, samen werken aan een goede ambtelijke organisatie. Zonder dat kan een gemeentebestuur helemaal niets. De afgelopen 15 jaar is de ambtelijke organisatie constant in beweging geweest. Ze rolde van de ene in de andere reorganisatie. Vernieuwde inzichten maar vooral ook nieuwe taken die werden overgeheveld vanuit het Rijk of de Provincie veeisten aanpassingen. Voor sommige taken was onze organisatie gewoon te klein en was het noodzakelijk om onze burgers goed en adequaat te kunnen bedienen door met andere gemeenten samen te werken. Dat geeft dan weer de mogelijkheid om op efficiënte wijze goede kwaliteit te leveren. Ik noem dan de Omgevingsdienst, de oude Milieudienst, de Belastingdienst, Servicepunt⁷¹ en de brandweer. Dat hierbij de gemeentesecretaris een cruciale rol speelt, is evident. Eveneens dat de relatie burgemeester/secretaris een goede relatie moet zijn. Ook hier heb ik bijna altijd in mijn opeenvolgende ambtsperioden op een loyale, hardwerkende en competente gemeentesecretaris kunnen rekenen.

Dames en heren, door velen wordt de burgemeester gezien als de baas van de gemeente. Dat zou mooi zijn, maar dat is hij of zij niet. Wel het gezicht van de gemeente. Je vertegenwoordigt de gemeente zegt men dan in en buiten rechte. Daarnaast is de burgemeester een zelfstandig bestuursorgaan, met eigen bevoegdheden. Een heel belangrijk onderdeel vormt de handhaving van de openbare orde en veiligheid. Oegstgeest is een geliefd oord voor mensen die graag met de bezittingen van een ander pronken. Ik heb vanaf het begin geprobeerd om de inwoners erop te attenderen door het organiseren van veiligheidsavonden, waarbij de veiligheid in en om het huis, in-

braak, brandpreventie en internetcriminaliteit centraal stond. Deze avonden worden altijd goed bezocht en de gestage daling van het aantal woninginbraken is daar hopelijk deels de resultante van.

De nationalisering van de politie heeft ons geen windeieren gelegd. We hebben drie hele goede wijkagenten en zij worden door twee kanjers aangevuld, onze GOA's. Samenwerking binnen de veiligheidsregio, het districtscollege en het team Leiden-Noord was simpel gezegd goed. En als ik dan Henri Lenferink hoor zeggen dat wij bij de Duin- en Bollen willen, ik heb inderdaad geprobeerd om daarbij te blijven. Het was heel lastig maar uiteindelijk heb ik er geen spijt van gehad, dat wij onder het team Leiden-Noord zijn gegaan. Dat ligt ook mede dankzij de teamchef die daar zat en het personeel dat daar zat. Ik kon altijd op jullie een beroep doen. De regionalisering van de brandweer heeft ondanks de aanvankelijke scepsis geleid tot professionalisering van het brandweerkorps. Gelijk opgeleide mensen, trainingen, efficiënter gebruik van de brandweerkazernes en het materieel zorgen ervoor, dat iedere burger hiervan profiteert. Oegstgeest heeft een prima korps. Het is niet niks om veel te oefenen, te studeren, en bij nacht en ontij te moeten uitrukken. Brandweermannen en -vrouwen: zij verdienen een groot compliment.

En als je deze vijf elementen of vlakken van de kubus bij elkaar brengt, dan sluit je hem af met burgermoeder of burgervader van de inwoners. Dat daar mijn grootste voorkeur ligt, dat is wel algemeen bekend. Het stond overigens ook nadrukkelijk in de profielschets van de gemeenteraad van 1998. Het contact met de Oegstgeestenaren is mij altijd waardevol en dierbaar geweest. Bij de nieuwe bewonersavonden, op het spreekuur, bij wijkbezoeken, bedrijfsbezoeken, 100-jarigen, 60-jarige huwelijken, de veteranen, Koninginnedag, contact met de vrijwilligers op alle mogelijke terreinen. Het was mij een eer om als burgemeester hier de bindende factor, het oliekannetje en een troostende schouder te mogen zijn.

Over de ambtsopvatting en de ethiek van de bestuurder wil ik nog even met u teruggaan in de tijd naar het Italië van 14^e eeuw. Een aantal jaren terug kreeg ik van een Oegstgeestenaar – en ze zijn ook in de zaal – een poster van een fresco uit de Sali dei novi van het Palazzo Pubblico in Sienna. Daar heeft Ambrogio Lorenzetti in ongeveer 1338 al op drie wanden fresco's geschilderd. Op de ene wand worden de gevolgen van goed bestuur uitgebeeld, op de andere de gevolgen van slecht bestuur. Ze zijn uniek vanwege de weergave hoe een stad er in die tijd uit zag. Bouwvakkers aan het werk, winkeliers achter hun toonbank, een jachtgezelschap, volgeladen ezels die de stad binnenkomen en een welvarend achterland met ploegende boeren. Wijsheid wordt uitgebeeld, eendracht, rechtvaardigheid, vrede en ruimhartigheid. Dit in tegenstelling tot de andere kant: tot verbrande huizen, geplunderd land, burgers in de boeien, tirannie, wreedheid, verraad, verdeeldheid en oorlog. De bedoeling van de voorstelling is duidelijk: bestuurders, let op uw zaak en zie wat er gebeurt als u uw hand overspeelt of als u nalaat te handelen ten behoeve van het algemeen belang van de gemeenschap. Gwendolyn, er is de afgelopen jaren enorm veel gebouwd. Wij hebben de bouwvakkers aan het werk gezien. Er is goed gecontroleerd door deze raad. Er is ongelooflijk veel tot stand gebracht, ook voor de winkeliers en onze ondernemers. Dus ik denk, en ik durf ook te wedden, dat wij bij dat fresco horen van dat goede bestuur.

Dames en heren, een kubus heeft harde kanten en hoeken. Bij mij – en dat is ook altijd aan mij te zien geweest – ik houd van rond. De kanten zijn ronder en ze lopen meer in elkaar over. Soms lag de ene kant onder en kreeg de andere dus meer aandacht, was meer zichtbaar, en soms de andere vier kanten. Maar twee kanten waren

voor mij altijd zichtbaar: die van burgermoeder en die van vertegenwoordiger van Oegstgeest. En het allerliefste zou ik er nog een zevende kant aan willen toevoegen; laten we die maar in de kubus stoppen want dat is in feite de kern. In de ruim 15,5 jaar was ik ook nog echtgenote, moeder, dochter, familie en vriendin. Mijn burgemeesterschap heeft ook effect gehad op hen; dat realiseer ik me ten volle. Ik dank hen dan ook enorm voor het geduld met mij en ik heb vaak moeten afzeggen of zeggen dat ik er bij een aantal verjaardagen niet bij kon zijn. Maar ik dank hen ook voor hun kritiek en dat jullie mijn uitlaatklep zijn geweest. En naar mijn geliefde: als je vandaag weer vertwijfeld zegt dat in dit huis ik de burgemeester niet ben dan kan ik je alleen maar vanaf vandaag gelijk geven.

Lieve mensen, het burgemeestersambt is veranderd. De maatschappij is veranderd, harder en in een aantal zaken respectlozer geworden. Oegstgeest steekt daarbij nog goed af; blijf dat zo doen want de ander is het waard. De burgers moeten weer zelf de handen uit de mouwen steken. Het modewoord burgerparticipatie wordt te pas en te onpas gebruikt, maar Den Haag wist niet dat dit in Oegstgeest al lang en breed bestond. De laatste tijd is dat uitgegroeid tot een Dorpslab in goede samenwerking met allerlei zelfstandige planeten, die met elkaar een schitterend pakket aan evenementen en andere activiteiten neerzetten in en voor ons dorp. Het bij mijn afscheid ingestelde cultuurfonds Oegstgeest is dan ook zo'n mooie planeet.

Een laatste dankwoord van mij gaat uit naar collega Goedhart. Ik heb meerdere malen mijn hart in Heidelberg verloren en uiteindelijk gebeurde dat in Leiden. En dan zeg je niet: aan Leiden, maar dat is niet waar. Ik kom ook heel graag in Leiden, ik vind het heerlijk om op de fiets te stappen en door die mooie stad te gaan. Overigens, ik kom niet uit een VVD-nest, het was een typisch CHU-nest; dat moet u toch weten als CDA-er.

En de heer Lenferink dank ik ook heel hartelijk. We hebben heel goed samengewerkt in de veiligheidsregio. Hij heeft ook gelijk: de gesprekken over de auto's na het zaken-doen. En ik vond dat hij mooie schoenen aan had.

Gwendolyn, het is een fantastische feestweek geweest. Er is ook heel veel onderhandeld, nu ook weer, maar de onderhandelingen in Kralingen waren gedeeltelijk met het CDA want wie was daar de allergrootste partner? Dat was D66. De VVD en D66 hebben toen besloten om samen verder te gaan en het CDA mocht aanhaken, zijnde mijn geliefde die vervolgens keurig netjes uit de raad stapte en dat vond ik dan ook niet anders dan goed.

Dames en heren, Oegstgeest is inderdaad een hele goede ankerplaats. Het is ook de plaats waar Tim en ik besloten hebben dat wij hier willen blijven wonen. Waar, dat weten we nog niet, dat zal wel ergens in het centrum zijn. Er zijn allerlei nieuwe woonwijken ook bijgekomen, maar dat weet ik nog niet helemaal.

Ik dank de band of liberation die mij is komen afhalen en ik dank Paula, mevrouw Van Teylingen. Ik vond het inderdaad leuk om de eerste vrouw te zijn, ik vond dat gewoon geestig. Ik heb vroeger bij de Rotary gezeten en toen was ik ook de eerste vrouw, dat heeft wel iets. Ik denk dat het ook door de harde leerschool met vier broers is geweest, dat ik mij wat makkelijker ergens als eerste moet invechten. Voor mij waren inderdaad de thema's veiligheid en integriteit en de raad heel erg belangrijk. Ik heb ongelooflijk goede herinneringen hier en ik zal ook met bloedend hart afscheid

nemen, maar ik weet dat er ook een tijd is om weer weg te gaan en wat is het dan mooier om het op deze manier te doen.

Een laatste dankwoord gaat uit naar u, de raad, alle raadsleden. U, het college, voor ook de collegialiteit. De griffier, de griffiemedewerkers, de notulisten, één is hier aanwezig, onze ambtenaren en dus ook onze toegewijde secretaresses, en niet te vergeten onze onvolprezen bodes die daar keurig netjes achteraan staan. Dank ook Jacqueline voor de vele malen dat je de salades voor mij hebt klaargemaakt. Ik dank de collega's uit de regio voor hun collegialiteit en de leden van de pers, voor hun soms goede artikelen en soms ook dat ik dacht: nou, dat mag wel wat minder scherp zijn. Maar goed, dat hoort erbij, daarom bent u ook pers. Dank aan allen die mij een schitterend afscheid hebben gegeven, organisaties, raad, afscheidscomité's uit de burgerij en uit het gemeentehuis, en vooral dank aan de inwoners van Oegstgeest die mij altijd zo warm hebben onthaald. Hartelijk dank.

En nu moet de keten af. Ik heb hem altijd met heel veel liefde gedragen en ik was er trots op dat ik hem ook mocht dragen. Ik ga hem nu bij jou omhangen, Paula. Het is een mannenketen, soms stonden de rode striemen in mijn nek. Draag hem met ere."

De **griffier** wil nu de mystery guest aankondigen, want zo is de heer Smit de afgelopen weken in het gemeentehuis genoemd. Onder geen beding mocht mevrouw Timmers horen dat hij zou komen. Hij geeft het woord aan de heer Smit.

Toespraak van de heer Smit, Commissaris van de Koning Zuid-Holland

"Ik vroeg me even af of ik goede schoenen aan had vanmiddag.

Wat een feest om hier vanmiddag te zijn, als aanstaand inwoner van deze plaats. Ik denk dat ik net het mooiste appartement voor jou heb weggekaapt. Ik moet zeggen: ik zit hier nu anderhalf uur en ik denk goh, wat een leuke plek dit. Nu woon ik in een leuke plek maar het kost mij aanmerkelijk minder moeite na vanmiddag om daar de boel op te pakken en hier naartoe te komen. Dus dank dat ik hier mag zijn en dat ik dit straks ook aan mijn vrouw kan zeggen.

Maar goed, ik ben hier niet om daar lang over uit te wijden. Ik ben hier om een paar woorden te zeggen bij het afscheid van uw burgemeester. Wij kennen elkaar nog niet zo lang, maar soms ontmoet je mensen waarvan je denkt: je hoeft elkaar niet heel lang te kennen om een beetje in de gaten te hebben wat voor iemand dat is. Dat was ook al bij mijn installatie en ik geloof nieuwjaarsreceptie, later het burgemeestersdiner. We kwamen elkaar in de Keukenhof tegen twee weken geleden, dus dat voelde al zeer vertrouwd. Desalniettemin is dit natuurlijk ook een formeel moment, waarop je afscheid neemt. Het is voor mij de eerste keer – en ik heb al een heleboel eerste keren gehad de afgelopen maanden, ik heb ook voor de eerste keer een waarnemend burgemeester beëdigd gisteren en laat dat nou de burgemeester van Oegstgeest zijn. Zo zijn er veel eerste keren maar tot nu toe bevalt dat goed en ik hoop de anderen ook.

Ik heb natuurlijk eea op papier gekregen over jouw roemruchtige loopbaan. Daar is al veel van gepasseerd. Lerares Duits, wat moet je ervan denken, de langstzittende burgemeester van Zuid-Holland, je bent nog beëdigd door mijn voorganger mevrouw Leemhuis-Stout. Je bent dus de langst zittende burgemeester van Zuid-Holland en wat ook vermeldenswaardig is: jij komt uit de kweekvijver van waaruit een aantal goede burgemeesters gekomen is in Rotterdam. Er is een aantal burgemeesters uit

deelgemeenten van Rotterdam voortgekomen en jij bent er een van. Wat ik zo begrepen heb, zijn die allemaal goed terecht gekomen en hebben die goed hun werk gedaan. Ik hoef er niet aan toe te voegen, want dat is vanmiddag aan alle kanten duidelijk geworden, dat jij een enorme indruk hebt achtergelaten in Oegstgeest. Daar heb je ook 15 jaar de tijd voor gehad en dat is je dan ook goed gelukt. Je blijft zelfs nog langer indruk maken omdat je in Oegstgeest blijft wonen, maar ik neem aan dat je straks bezigheden genoeg hebt buiten dit vak. En dat wens ik je toe. Er komt een einde aan een mooie combinatie van Oegstgeest en jou als burgemeester. Nogmaals, ik ben hier nu anderhalf uur en volgens mij heb ik iets van die combinatie kunnen zien. Een uitstekende ambassadeur, je noemde jezelf ook het liefst de burgermoeder, vertelde je net. Je bent de koningin van Oegstgeest genoemd; dat lijkt mij een prachtige eretitel. Je hield je niet aan werktijden en je was overal te vinden waar dat nodig was; ik denk dat dat ook de kern is van een goede burgemeester, dat je er bent voor de mensen en dat het mn een ambt is. Het is niet een baan, maar een bestaan, en ik begrijp dat je dat op een heel eigen manier hebt ingevuld. Een gedegen bestuurder, die doorpakte als het nodig was en de rust bewaarde als dat kon. Ik denk dat dat ook een hele belangrijke mix is, diplomatiek en waar het nodig is doortastend.

We hebben gehoord dat het niet altijd makkelijk was hier, maar dat kan ook haast niet met een plaats als deze, vergelijkbaar met de plaats waar ik nu woon. Daar wonen natuurlijk ook mensen die verdraaid goed weten wat zij willen. Om daar leiding en sturing aan te geven, is natuurlijk een grote klus maar daar ben jij goed in geslaagd. Je staat bekend als iemand die zich breed inzette voor allerlei maatschappelijke organisaties en belangen hier in Oegstgeest, omdat je vond dat de eerste burger van je gemeente daar niet mocht ontbreken. Voorbeelden zijn het seniorendiner, de intocht van Sint en Piet, wat voor kleur die ook heeft, winkeliersverenigingen, de Oranjevereniging, de voetbalclub UDO, Veilig Verkeer Oegstgeest en zo kun je ook nog doorgaan. Je belangstelling ging ook uit naar kunst en cultuur, en door jouw toedoen staan kunst, cultuur en erfgoed in Oegstgeest op de kaart. Daarom is ook vanuit de bevolking het initiatief genomen jou de titel van beschermvrouwe aan te bieden van het speciaal daarvoor opgerichte cultuurfonds Oegstgeest. Je was ambassadeur van Corpus, heb ik gehoord en gezien, en het Leidse Biosciencepark en ondermeer actief in de Kastelenstichting Holland Zeeland, de Raad van Toezicht Bevolkingsonderzoek Zuid-West Nederland en de Vereniging van Nederlandse Burgemeesters.

Je startte je bestuurlijke loopbaan gedurende 15 jaar als docent Duits. Ooit deed je een tolkenstudie Spaans en Engels, waarvoor Duits je moedertaal moest zijn. Frans beheerst Els Timmers eveneens goed en je hebt ook basiskennis van het Italiaans, maar dat is naar jouw smaak nog onvoldoende. Na de zomer gaat zij vier maanden naar Venetië om Italiaans te studeren. Wat een talenwonder, zou je zeggen, ze had dus niet zo goed Minister van Buitenlandse Zaken kunnen worden. Zo goed als zij is in talen en vooral Duits is, zo sterk was zij ook als burgemeester. Een zoals ze in Duitsland zouden zeggen: ein Superburgemeister. En daarom ben ik hier, want vanwege haar werk als burgemeester, vanuit de maatschappelijke betrokkenheid van dien, en al haar nevenactiviteiten heeft het Zijne Majesteit de Koning behaagd mevrouw Els Timmers-van Klink te onderscheiden en haar te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau."

(De heer Smit speldt mevrouw Timmers de onderscheiding op.)

Burgemeester Timmers:

"Even heel kort. Dit is een superverrassing. Ik had het echt totaal niet verwacht en dan ook nog Ridder, het is enorm. En weet u wat ik altijd deed als ik dames een onderscheiding opspeldde – en ik vind de damesspeld gewoon veel mooier dan de mannesspeld want er zit zo'n mooie strik aan. Ik denk dat ik totaal in mijn leven zo'n 150 tot 160 onderscheidingen heb opgespeld, maar dat ik hem dan zelf krijg... Heel heel hartelijk dank en ik dank ook Zijne Majesteit dat hij dit mij gunt. Dank u wel."

4. Sluiting

Mevrouw Van Teylingen:

"Els, namens de raad dank ik jou voor de mooie woorden die je gesproken hebt en feliciteer ik je van harte met de jou toegekende onderscheiding. Er liggen hier nog stukken, die horen erbij, maar daarover zo meer.

Ik dank alle aanwezigen voor hun komst en bijdrage aan deze feestelijke raadsvergadering ter gelegenheid van het afscheid van Els Timmers. In het bijzonder dank ik de heer Smit, Commissaris van de Koning, Burgemeester Goedhart en de heer Wouter Smit, chef van het Kabinet van de Commissaris van de Koning.

Els, jouw wacht nog een receptie en een feest vandaag. Namens de raad wens ik jou, jouw familie en gasten nog een feestelijk vervolg. Tot ziens.

Mevrouw Timmers zal omstreeks 15.45 uur vertrekken naar Partycentrum La France aan de Rhijngeesterstraatweg 43. U bent daar allen van harte uitgenodigd voor de receptie. Mocht u niet in de gelegenheid zijn om daarheen te komen dan is er in de hal nog even gelegenheid om mevrouw Timmers de hand te schudden en het receptieboek te tekenen. Dan sluit ik hierbij deze vergadering." (Het is 15.20h.)

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 24 april 2014.

, voorzitter

, griffier